

דהתירא עדיף, המתיר אין צריך ראייה ונאמן הוא כמאה עדים, אבל נגד האוסר ימצאו תמיד עוברים רבים ועליו להביא ראיה.

הנה זה כמעט שמונה ירחים מאז נקראתי הנה עיר נוארלעאנס ק"ק שערי חסד לישוב פה על כסא ההוראה ולהגיד לבית יעקב מה ה' שואל מהם, וה' אלהי אבי היה עמדי והצלחה את דרכי והיה זרעי לברכה, עשה פרי, פרי קודש ודברי הו' נשמעים ונעשים, כי אחר שדרשתי בפעם הראשון יותר מארבעים סגדולי הסוחרים סגרו דלתות הנותם ביום השבת, ולא ייודון עוד לעשות מלאכה ביום הקדש, ויותר מעשרה משפחות אשר אכלו מקודם נבילות וטריפות הכשירו את ביתם עד כי כל איש מישראל החרד לדבר ה' יוכל לאכול אצלם. והיו ביום השלישי לביאתי הנה ונקרא נקראתי לאכול לחם עם אחד מאוהבי ובבואי לחצר ביתו ראיתי ברואוות שונות בצורתן בתוארן ובכנףן גופן מכל אלה אשר אנחנו אוכלים והם נקראים *Muscovy ducks* ולא ראיתי מין זה מימי בכל המדינות אשר הייתי, ואשאל את האיש מה יעשה עם ברואוות אלה ויאמר לאכילה הם עומדים, ואוסף לשאל מי התיר לו אלה לאכילה ואמר כי לא שאל, רק הוא ראה אחרים אוכלים אותם והשוהט שחט אותם וגם החון דקהל אחר בעיר הזאת אוכל אותם כודאי עומדים הם לאכול. ואחר שחקרתי ודרשתי ושאלתי אחרים על מה יסמוך לאכול אותם ולא יכלו לענות דבר רק שאחד ראה כן מחבירו ובכן נתפשט ההיתר, מיד צויתי להשוהט דקהלתי שלא לשחוט טוים זה והלאה מין זה, וגם בבחכ"נ דרשתי ואסרתי ברואוות אלה, ועתה באו אלי איזה אנשים ושאלו ממני לאמר להם על מה המכתי יסודותי לאסור המין הזה, מאחר שיש לו כל סימני טהרה וגם החון של קהל אחר אוכל אותו ואמר שהוא מוכן לשהוט בעד מי שירצה לאכול ממנו, ואמרתי להם שהסימנים להודם אינם מועילים להתיר מין אחד מהמינים שאינם ידועים לנו ואינם מסורים לנו מימים קדמונים שהם טהורים. והיו לימים אחרים ויבוא אלי החון בכבודו ובעצמו ויאמר שיש כאן מסורה שהחון אשר היה לפניו בקהלתו היה אוכל אותם וגם היהודים בעיר *Charleston* והיהודים בעיר *Jamaica* אוכלים אותו מין מימים ימימה בלי שום פקפוק. והשיבותי לו כי מסורה זו אינה מספקת לי להתיר. הלא שמעולם לא היה באחת מהקהילות האלה* רב מוסמך מפי ב"ד מוטחה או רק תלמיד שהגיע להוראה, ועוד כ לא כלו עוד שלשים שנה מהומן אשר לא היה מן האפשר למצוא בשר שחוטת במקולן של ישראל באחת מן הקהלות האלה. ועל אדות החון אשר היה לפניו בקהלתו ואכל גם כן מין זה גם כן אינה ראויה כי איש זה טרם נעשה חון היה כותב בשכר יום בערכאות שלהם והיה כותב גם בשבת, ואח"כ נעשה סוחר והיתה הנותו פתוחה עם בשר הויך נבילות וטריפות בשבתות וימים טובים. ורק אחר שנתקבל להון בעיר *Jamaica* החל לשמור את השבת — הנוכל

* ועד היום הזה אין בכל מדינות אמעריקא אשר יש בהן יותר משני מאות קהלות גדולות וקטנות יותר מארבעה רבנים מוסכמים ומהם שלשה מתלמידיו של בלעם אשר נאמר עליהם וסלחת לעוני כי רב הוא.